ĐIỀU ƯỚC QUỐC TẾ

Thông báo số 36/2019/TB-LPQT ngày 29 tháng 8 năm 2019 về hiệu lực của điều ước quốc tế: "Hiệp định giữa Chính phủ nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam và Chính phủ nước Cộng hòa Crô-a-ti-a về tránh đánh thuế hai lần và ngăn ngừa việc trốn lậu thuế đối với các loại thuế đánh vào thu nhập".

(Tiếp theo Công báo số 179 + 180)

UGOVOR

IZMEĐU

VLADE SOCIJALISTIČKE REPUBLIKE VIJETNAMA

I

VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPRJEČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Vlada Socijalističke Republike Vijetnama i Vlada Republike Hrvatske,

želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

ČLANAK 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili obiju država ugovornica.

ČLANAK 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na poreze na dohodak koje je uvela država ugovornica ili njezine lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.

2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak, ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretnina ili nekretnina, poreze na ukupne iznose nadnica ili plaća koje isplaćuju poduzeća, kao i poreze na porast vrijednosti imovine.

3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor su posebno:

   a) u Vijetnamu:

      (i) porez na dohodak fizičkih osoba; i

      (ii) porez na dobit pravnih osoba;

   (u daljnjem tekstu „vijetnamski porez“);

   b) u Hrvatskoj:

      (i) porez na dobit;

      (ii) porez na dohodak; i

(iii) prirez porezu na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;

(u daljnjem tekstu „hrvatski porez").

4. Ugovor se primjenjuje i na bilo koje iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz ili umjesto postojećih poreza. Nadležna tijela država ugovornica obavješćuju jedno drugo o svim bitnim promjenama u njihovim poreznim propisima.

ČLANAK 3.
OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije:

a) izraz „Vijetnam" označava Socijalističku Republiku Vijetnam; kada se koristi u geografskom smislu, označava njezino kopneno područje, otoke, unutarnje vode, teritorijalno more i zračni prostor iznad njih, područja mora izvan teritorijalnog mora uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Socijalistička Republika Vijetnam vrši suverenost, suverena prava i jurisdikciju u skladu s nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim pravom;

b) izraz „Hrvatska" označava državno područje Republike Hrvatske, kao i ona područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i njegovo podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom i propisima Republike Hrvatske vrši svoja suverena prava i jurisdikciju;

c) izrazi „država ugovornica" i „druga država ugovornica" označavaju Vijetnam ili Hrvatsku, ovisno o kontekstu;

d) izraz „porez" označava, ovisno o kontekstu, vijetnamski porez ili hrvatski porez;

e) izraz „osoba" uključuje fizičku osobu, društvo i bilo koju drugu skupinu osoba;

f) izraz „društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;

g) izrazi „poduzeće države ugovornice" i „poduzeće druge države ugovornice" označavaju poduzeće kojim upravlja rezident države ugovornice i poduzeće kojim upravlja rezident druge države ugovornice;

h) izraz „državljanin" označava:

(i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo države ugovornice;

(ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje koji svoj pravni položaj izvode iz propisa koji su na snazi u državi ugovornici;

i) izraz „međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom koji obavlja poduzeće države ugovornice, osim ako se prijevoz brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici; i

j) izraz „nadležno tijelo" označava:

(i) u slučaju Vijetnama, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika; i

(ii) u slučaju Hrvatske, ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika.

2. U pogledu primjene Ugovora u bilo koje doba od strane države ugovornice, svaki izraz koji nije njime određen, osim ako kontekst ne zahtijeva drukčije, ima značenje koje on u to doba ima prema pravu te države za potrebe poreza na koje se Ugovor primjenjuje, a svako značenje prema primjenjivim poreznim propisima te države prevladavat će nad značenjem koje je tom izrazu dodijeljeno prema drugim propisima te države.

ČLANAK 4.
REZIDENT

1. Za potrebe ovog Ugovora, izraz „rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja, prema propisima te države, u njoj podliježe oporezivanju na temelju svog prebivališta, boravišta, mjesta registracije, mjesta osnivanja, mjesta uprave ili bilo kojeg drugog obilježja slične naravi, i također uključuje tu državu i bilo koju njezinu lokalnu vlast.

Međutim, ovaj izraz ne uključuje bilo koju osobu koja u toj državi podliježe oporezivanju samo u pogledu dohotka iz izvora u toj državi.

2. Ako je, zbog odredaba stavka 1., fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se njezin pravni položaj određuje kako slijedi:

a) smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište koje joj je na raspolaganju; ako ima prebivalište koje joj je na raspolaganju u objema državama, smatra se rezidentom samo one države s kojom ima bliže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);

b) ako se ne može odrediti država u kojoj ima središte životnih interesa ili ako ni u jednoj državi nema prebivalište koje joj je na raspolaganju, smatra se rezidentom samo one države u kojoj ima uobičajeno boravište;

c) ako ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatra se rezidentom samo one države čiji je državljanin;

d) ako je državljani obiju država ili niti jedne od njih, nadležna tijela država ugovornica rješavaju pitanje zajedničkim dogovorom.

3. Ako je, zbog odredaba stavka 1., osoba koja nije fizička osoba rezident obiju država ugovornica, tada se smatra rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto registracije. Međutim, kada takva osoba ima mjesto registracije u jednoj od država, a svoje mjesto stvarne uprave u drugoj državi, tada nadležna tijela država ugovornica zajedničkim dogovorom utvrđuju koje države je osoba rezident u svrhe ovog Ugovora.

ČLANAK 5.
STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za potrebe ovog Ugovora izraz „stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje poduzeća obavlja u cijelosti ili djelomično.

2. Izraz „stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:

a) mjesto uprave;

b) podružnicu;

c) ured;

d) tvornicu;

e) radionicu;

f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto crpljenja prirodnih bogatstava;

g) skladište ili prostor koji se koristi kao prodajno mjesto;

h) instalaciju ili opremu koja se koristi za istraživanje prirodnih izvora.

3. Izraz „stalna poslovna jedinica" također obuhvaća:

a) gradilište, građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili s tim povezane nadzorne aktivnosti, ali samo kada takvo gradilište, projekt ili aktivnosti traju dulje od šest mjeseci;

b) pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge, od strane poduzeća putem zaposlenika ili drugog osoblja koje je poduzeće angažiralo u tu svrhu, ali samo ako se takve aktivnosti nastavljaju (za isti ili povezani projekt) u toj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno traju dulje od šest mjeseci u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz „stalna poslovna jedinica" uključuje:

a) korištenje objekata isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja dobara ili roba koji pripadaju poduzeću;

b) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;

c) održavanje zaliha dobara ili roba koje pripadaju poduzeću isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo poduzeće;

d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili roba ili u svrhu prikupljanja podataka za poduzeće;

e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja za poduzeće bilo koje druge aktivnosti pripremne ili pomoćne naravi;

f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo zbog bilo koje kombinacije aktivnosti spomenutih u podstavcima od a) do e), pod uvjetom da je ukupna aktivnost stalnog mjesta poslovanja koja je nastala iz te kombinacije pripremne ili pomoćne naravi.

5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., kada osoba - koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se primjenjuje stavak 7. - djeluje u državi ugovornici u ime poduzeća druge države ugovornice, smatra se da to poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u prvospomenutoj državi ugovornici u odnosu na sve aktivnosti koje ta osoba poduzme za poduzeće, ako takva osoba:

a) ima i uobičajeno provodi u toj državi ovlasti za sklapanje ugovora u ime poduzeća, osim ako su aktivnosti te osobe ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom prema odredbama tog stavka; ili

b) nema takve ovlasti, ali uobičajeno održava u prvospomenutoj državi zalihu dobara ili robe iz koje redovno vrši isporuku dobara ili robe u ime poduzeća.

6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, smatra se da osiguravajuće poduzeće države ugovornice, osim u vezi s reosiguranjem, ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako naplaćuje premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području putem osobe koja nije zastupnik sa samostalnim pravnim položajem na kojeg se primjenjuje stavak 7.

7. Ne smatra se da poduzeće ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici samo zato što svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog komisionara ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom, ako te osobe djeluju u okviru njihove redovite poslovne djelatnosti. Međutim, kada se aktivnosti takvog zastupnika u cijelosti ili gotovo u cijelosti obavljaju u ime tog poduzeća, neće se smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.

8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice, ili koje

obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način), sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog.

ČLANAK 6.
DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) smještenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz „nekretnina" ima značenje koje ima prema pravu države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripaci nekretnine, stoka i oprema koji se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, prava na koja se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, plodouživanje nekretnine te prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava; brodovi, zrakoplovi i vozila za cestovni prijevoz ne smatraju se nekretninom.

3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji potječe od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te korištenja nekretnina na svaki drugi način.

4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina poduzeća i na dohodak od nekretnina koje se koriste za obavljanje samostalne djelatnosti.

ČLANAK 7.
DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit poduzeća države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako poduzeće posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako poduzeće posluje na taj način, dobit poduzeća može se oporezivati u drugoj državi, ali samo za onaj iznos dobiti koji se može pripisati toj stalnoj poslovnoj jedinici.

2. U skladu s odredbama stavka 3., ako poduzeće države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj državi ugovornici stalnoj poslovnoj jedinici će

biti pripisana ona dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno poduzeće koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s poduzećem čija je stalna poslovna jedinica.

3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice, kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe poslovanja stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Međutim, odbitak se ne priznaje za eventualne iznose plaćene (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice u korist sjedišta poduzeća ili bilo kojeg njegovog drugog ureda, u vidu naknada za autorska prava, naknada i sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene stalnoj poslovnoj jedinici. Isto tako, pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice ne uzimaju se u obzir takvi iznosi zaračunati (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu, u vidu naknada za autorska prava, naknada i sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje, ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene sjedištu poduzeća ili bilo kojem njegovom drugom uredu.

4. Ništa u ovom članku ne utječe na primjenu bilo kojeg propisa države ugovornice u vezi utvrđivanja porezne obveze osobe u slučajevima kada informacije dostupne nadležnom tijelu te države nisu odgovarajuće za utvrđivanje dobiti koja bi se pripisala stalnoj poslovnoj jedinici, pod uvjetom da se taj propis primjenjuje, sve dok to dozvoljavaju informacije koje su dostupne nadležnom tijelu, sukladno načelima ovog članka.

5. Ako je u državi ugovornici uobičajeno utvrđivati dobit stalne poslovne jedinice na temelju raspodjele ukupne dobiti poduzeća na njezine različite dijelove, ništa u stavku 2. ne sprječava tu državu ugovornicu da takvom uobičajenom raspodjelom odredi oporezivu dobit; prihvaćeni način raspodjele međutim treba biti takav da rezultat bude u skladu s načelima sadržanim u ovom članku.

6. Neće se smatrati da poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za poduzeće.

7. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice određuje se na isti način svake godine osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

8. Ako dobit uključuje i dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, tada odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

ČLANAK 8.
MEĐUNARODNI PROMET

1. Dobit koju ostvari poduzeće države ugovornice od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

2. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od udjela u nekom poslu, zajedničkom poslovanju ili u nekoj međunarodnoj poslovnoj agenciji.

ČLANAK 9.
POVEZANA PODUZEĆA

1. Ako:

   a) poduzeće države ugovornice sudjeluje izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća druge države ugovornice, ili

   b) iste osobe sudjeluju izravno ili neizravno u upravi, nadzoru ili imovini poduzeća države ugovornice i poduzeća druge države ugovornice,

   i ako su u oba slučaja utvrđeni ili nametnuti uvjeti između ta dva poduzeća u njihovim trgovačkim ili financijskim odnosima koji se razlikuju od onih koji bi postojali između samostalnih poduzeća, tada se bilo koja dobit koju bi ostvarilo jedno poduzeće kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može uključiti u dobit tog poduzeća i sukladno tome oporezivati.

2. Ako država ugovornica u dobit poduzeća te države uključi – i sukladno tomu oporezuje – dobit na koju je poduzeće druge države ugovornice već bilo oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi poduzeće prvospomenute države ostvarilo da su uvjeti dogovoreni

između ta dva poduzeća bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna poduzeća, tada ta druga država na odgovarajući način prilagođava iznos poreza koji je u njoj utvrđen na tu dobit. Pri utvrđivanju takve prilagodbe, trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora te se, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno savjetuju.

ČLANAK 10.
DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo koje je rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa dividendi.

   Ovaj stavak ne utječe na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz „dividende", kako se koristi u ovom članku, označava dohodak od dionica ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava u društvu koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica prema propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo u vezi s kojim se dividende isplaćuju stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 15.

5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može nametnuti nikakav porez na dividende koje plaća to društvo, osim ako su te dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je pravo u vezi s

kojim se dividende isplaćuju stvarno povezano sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.

ČLANAK 11.
KAMATA

1. Kamata nastala u državi ugovornici, a isplaćena rezidentu druge države ugovornice, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Međutim, takva kamata može se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj je nastala, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamate rezident druge države ugovornice, tako razrezan porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa kamate.

3. Izraz „kamata", kako se koristi u ovom članku, označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u vezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatom u smislu ovog članka.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik kamate, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj je ta kamata nastala, putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a potraživanje na koje se plaća kamata stvarno je povezano s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 15.

5. Smatra se da kamata nastaje u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamate, bez obzira je li rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamata plaća, a takvu kamatu snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamata nastaje u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamate, uzimajući u obzir potraživanje za koje se ona plaća, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 12.
NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve naknade za autorska prava mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa naknada za autorska prava.

3. Izraz „naknade za autorska prava", kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste primljena kao naknade za korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, ili filmove ili vrpce koje se koriste za radijsko ili televizijsko emitiranje, kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacrta ili modela, plana, tajne formule ili postupka, ili za korištenje, ili za pravo korištenja, industrijske, komercijalne ili znanstvene opreme ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za autorska prava, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za autorska prava putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih su isplaćene naknade za autorska prava stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 15.

5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za autorska prava, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za autorska prava, a takve naknade za autorska prava snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje su one plaćene, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 13.
NAKNADE ZA TEHNIČKE USLUGE

1. Naknade za tehničke usluge nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.

2. Međutim, takve naknade za tehničke usluge mogu se oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale, i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako zaračunat porez ne smije biti veći od 10 posto bruto-iznosa naknada za tehničke usluge.

3. Izraz „naknade za tehničke usluge", kako se koristi u ovom članku, označava plaćanja bilo koje vrste bilo kojoj osobi, osim zaposlenika osobe koja vrši isplate, u pogledu bilo koje usluge tehničke, upravljačke ili konzultantske prirode pružene u državi ugovornici koje je isplatitelj rezident.

4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknada za tehničke usluge, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade za tehničke usluge putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a

naknade za tehničke usluge stvarno su povezane s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 15.

5. Smatra se da naknade za tehničke usluge nastaju u državi ugovornici kada je isplatitelj rezident te države. Međutim, ako osoba koja isplaćuje naknade za tehničke usluge, bilo da je rezident države ugovornice ili nije, u državi ugovornici ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojim je nastala obveza isplate naknada za tehničke usluge, a takve naknade za tehničke usluge snosi ta stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za tehničke usluge nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.

6. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, plaćeni iznos naknada za tehničke usluge veći, iz bilo kojeg razloga, od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U tom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 14.
DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina iz članka 6., a koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Dobit od otuđenja pokretnina koje čine dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koje poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici ili pokretnina koje pripadaju stalnom sjedištu koje su na raspolaganju rezidentu države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhu obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim poduzećem) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.

3. Dobit poduzeća države ugovornice od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretnina što služe za korištenje takvih brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u toj državi ugovornici.

4. Dobit od otuđenja udjela u kapitalu društva čija se imovina sastoji izravno ili neizravno uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi.

5. Dobit od izravnog ili neizravnog otuđenja udjela, osim onih navedenih u stavku 4., koji predstavljaju udio od najmanje 10 posto u društvu koje je rezident države ugovornice može se oporezivati u toj državi, pri čemu tako zaračunati porez ne smije biti veći od 15 posto bruto-iznosa takve dobiti.

6. Dobit od otuđenja bilo koje imovine osim one iz stavaka 1., 2., 3., 4. i 5. oporezuje se samo u državi ugovornici čiji je otuditelj rezident.

ČLANAK 15.
SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih djelatnosti samostalnog karaktera oporezuje se samo u toj državi, osim u sljedećim okolnostima, kada takav dohodak može biti oporezovan i u drugoj državi ugovornici:

   a) ako ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju u drugoj državi ugovornici za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili

   b) ako boravi u drugoj državi ugovornici u razdoblju ili razdobljima koja iznose ili prelaze ukupno 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji nastaje od njegovih djelatnosti obavljenih u toj drugoj državi može se oporezivati u toj državi.

2. Izraz „profesionalne djelatnosti" uključuje osobito samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, kao i samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

ČLANAK 16.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članaka 17., 19. i 20., plaće, nadnice i druga slična primanja, koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom, oporezuju se samo u toj državi, osim ako se nesamostalni rad obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se nesamostalni rad obavlja na taj način, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Neovisno o odredbama stavke 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada obavljenog u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi ako:

   a) primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju dulje od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u dotičnoj poreznoj godini, i

   b) primanje isplati poslodavac koji nije rezident druge države ili se ono isplati u njegovo ime, i

   c) primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u drugoj državi.

3. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu koji u međunarodnom prometu koristi poduzeće države ugovornice mogu se oporezivati u toj državi.

ČLANAK 17.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice u svojstvu člana uprave društva koje je rezident druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

ČLANAK 18.
UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članaka 15. i 16., dohodak koji ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik, ili glazbenik, ili kao sportaš od svojih osobnih aktivnosti kao takvih izvršenih u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Ako dohodak u pogledu osobnih aktivnosti izvršenih u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu osobno, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak, neovisno o odredbama članaka 7., 15. i 16., može oporezivati u državi ugovornici u kojoj su aktivnosti izvođača ili sportaša izvršene.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dohodak koji ostvare izvođači ili sportaši koji su rezidenti države ugovornice od aktivnosti izvršenih u drugoj državi ugovornici u skladu s planom kulturne razmjene između vlada obiju država ugovornica, bit će izuzet od oporezivanja u drugoj državi.

ČLANAK 19.
MIROVINE

U skladu s odredbama stavka 2. članka 20., mirovine i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

ČLANAK 20.
DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće, nadnice i druga slična primanja, osim mirovina, koje je država ugovornica ili njezina lokalna vlast isplatila fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili vlasti, oporezuju se samo u toj državi.

   b) Međutim, takve se plaće, nadnice i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako su usluge pružene u toj državi, a fizička je osoba rezident te države koji:

      (i) je državljanin te države; ili

(ii) nije postao rezident te države samo radi pružanja tih usluga.

2. a) Svaka mirovina koju je isplatila ili je isplaćena iz fondova koje je osnovala država ugovornica ili njezina lokalna vlast fizičkoj osobi za usluge pružene toj državi ili vlasti oporezuje se samo u toj državi.

b) Međutim, takve se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te države.

3. Odredbe članaka 16., 17., 18. i 19. primjenjuju se na primanja i mirovine u pogledu usluga pruženih u vezi s poslovanjem države ugovornice ili njezine lokalne vlasti.

ČLANAK 21.
STUDENTI I VJEŽBENICI

1. Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici bio rezident druge države ugovornice i koji boravi u prvospomenutoj državi isključivo u svrhu svojeg obrazovanja ili usavršavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili usavršavanja, ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da takva plaćanja nastaju iz izvora izvan te države.

2. Neovisno o odredbama članaka 16. i 17., naknade studentu ili vježbeniku za pružene usluge u državi ugovornici ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da su te usluge povezane s njegovim studiranjem ili usavršavanjem i pružene u razdoblju koje ne prelazi 5 godina.

ČLANAK 22.
NASTAVNICI, PROFESORI I ISTRAŽIVAČI

1. Fizička osoba koja jest, ili je neposredno prije posjeta državi ugovornici, bila rezident druge države ugovornice te je prisutna u prvospomenutoj državi ugovornici prvenstveno zbog predavanja, izvođenja nastave i istraživanja na sveučilištu, fakultetu, školi ili obrazovnoj instituciji ili instituciji za znanstveno istraživanje priznatoj od strane Vlade prvospomenute države ugovornice izuzeta je od oporezivanja u prvospomenutoj državi ugovornici, za razdoblje od dvije godine od datuma prvog dolaska u prvospomenutu državu ugovornicu, za naknade za takvo predavanje, izvođenje nastave ili istraživanje.

2. Ovaj članak primjenjuje se samo na dohodak od istraživanja ako je takvo istraživanje fizička osoba poduzela u javnom interesu, a ne prvenstveno u korist neke druge privatne osobe ili osoba.

ČLANAK 23.
OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina kako je određen u stavku 2. članka 6., ako primatelj takvog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 15.

3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora i koji nastaju u drugoj državi ugovornici mogu se oporezivati i u toj drugoj državi.

ČLANAK 24.
METODE ZA UKLANJANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Dvostruko oporezivanje uklanja se kako slijedi:

kada rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država ugovornica će dopustiti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta, iznos koji je jednak porezu na dohodak plaćenom drugoj državi ugovornici.

Takav odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak, kako je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji može biti oporeziv u drugoj državi ugovornici.

2. Kada je, u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu iznosa poreza na preostali dohodak, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

ČLANAK 25.
JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljani države ugovornice neće u drugoj državi ugovornici biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s njim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države u istim okolnostima.

2. Stalna poslovna jedinica koju poduzeće države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, neće biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za poduzeća te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba neće tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da odobri rezidentima druge države ugovornice bilo koje osobne odbitke, olakšice i umanjenja za porezne svrhe na temelju građanskog statusa ili obiteljskih obveza koje ona odobrava vlastitim rezidentima.

3. Poduzeća države ugovornice, čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice, u prvospomenutoj državi ne podliježu nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji su drukčiji ili predstavljaju veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati slična poduzeća prvospomenute države.

4. Osim kada se primjenjuju odredbe stavka 1. članka 9., stavka 6. članka 11., stavka 6. članka 12. ili stavka 6. članka 13., kamata, naknade za autorska prava, naknade za tehničke usluge i druge isplate koje poduzeće države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice, u svrhu utvrđivanja oporezive dobiti takva poduzeća, odbijaju se pod istim uvjetima kao da su bile isplaćene rezidentu prvospomenute države.

5. Odredbe ovog članka primjenjuju se samo na poreze koji su predmet ovog Ugovora.

ČLANAK 26.
POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba koja je rezident države ugovornice smatra da postupci nadležnog tijela jedne ili obiju država ugovornica kao posljedicu za nju imaju ili će imati oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnim lijekovima predviđenim unutarnjim pravom tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je ta osoba rezident. Slučaj se mora prijaviti u roku od tri godine od prve obavijesti o postupku koji je doveo do oporezivanja koje nije u skladu s odredbama Ugovora.

2. Nadležno tijelo nastoji, ako smatra da je prigovor opravdan i ako samo nije u mogućnosti doći do zadovoljavajućeg rješenja, riješiti slučaj zajedničkim dogovorom s nadležnim tijelom druge države ugovornice, radi izbjegavanja oporezivanja koje nije u skladu s ovim Ugovorom. Svaki postignuti dogovor provodi se neovisno o rokovima u unutarnjem pravu država ugovornica.

3. Nadležna tijela država ugovornica nastoje zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili dvojbe proizašle iz tumačenja ili primjene Ugovora. Ona se također mogu međusobno savjetovati radi uklanjanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni Ugovorom.

4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno komunicirati izravno, kao i putem zajedničkog povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

ČLANAK 27.
RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica razmjenjuju takve obavijesti ako je to predvidivo bitno za provedbu odredaba ovog Ugovora ili za provedbu ili izvršavanje unutarnjih propisa koji se odnose na poreze bilo koje vrste i opisa uvedene u ime država ugovornica, ili njihovih političkih podjedinica ili lokalnih vlasti, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člancima 1. i 2.

2. Svaka obavijest koju sukladno stavku 1. primi država ugovornica smatra se tajnom na isti način kao i obavijesti pribavljene prema unutarnjim

propisima te države te se može priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom poreza, ovrhom ili progonom, odlučivanjem o pravnim lijekovima koji se odnose na poreze iz stavka 1. ili nadzorom nad gore spomenutim. Spomenute osobe ili tijela koriste se obavijestima samo u navedene svrhe. Oni mogu otkrivati obavijesti u javnom sudskom postupku ili u sudskim odlukama. Neovisno o prethodno navedenom, obavijesti primljene od strane države ugovornice mogu biti korištene za druge svrhe kada takve obavijesti mogu biti korištene za takve druge svrhe prema propisima obiju država i nadležno tijelo države koja dostavlja obavijest odobri takvo korištenje.

3. Odredbe stavaka 1. i 2. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:

a) poduzima upravne mjere suprotne propisima ili upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

b) daje obavijesti koje se ne mogu dobiti u skladu s propisima ili u uobičajenom postupanju uprave te ili druge države ugovornice;

c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo protivno javnom poretku.

4. Ako država ugovornica zatraži obavijesti u skladu s ovim člankom, druga država ugovornica koristi svoje mjere za prikupljanje obavijesti kako bi pribavila tražene obavijesti, iako ta druga država možda ne treba takve obavijesti za svoje vlastite porezne svrhe. Obveza sadržana u prethodnoj rečenici podliježe ograničenjima iz stavka 3., ali ni u kojem slučaju se takva ograničenja neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga nepostojanja domaćeg zanimanja za takvom obavijesti.

5. Ni u kojem slučaju se odredbe stavka 3. neće tumačiti tako da državi ugovornici daju pravo odbiti davanje obavijesti isključivo iz razloga što tražene obavijesti drži banka, druga financijska institucija, trust, imenovani zastupnik ili osoba koja djeluje kao posrednik ili u fiducijarnom svojstvu ili zato što se odnose na vlasničke udjele u osobi.

ČLANAK 28.
ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Ništa u ovom Ugovoru ne utječe na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda prema općim pravilima međunarodnog prava ili prema odredbama posebnih ugovora.

ČLANAK 29.
STUPANJE NA SNAGU

1. Svaka država ugovornica obavješćuje drugu pisano, diplomatskim putem, o okončanju postupaka koje zahtjeva njezino zakonodavstvo za stupanje na snagu ovog Ugovora. Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka kasnije od ovih obavijesti.

2. Odredbe Ugovora proizvode učinak:

   a) u Vijetnamu:

      (i) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, u pogledu iznosa isplaćenih ili uračunatih nerezidentima na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj Ugovor stupa na snagu; i

      (ii) u pogledu drugih poreza za porezne godine koje počinju na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj Ugovor stupa na snagu; i

   b) u Hrvatskoj:

      (i) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj Ugovor stupa na snagu; i

      (ii) u pogledu drugih poreza na dohodak, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj Ugovor stupa na snagu.

ČLANAK 30.
PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne okonča država ugovornica. Svaka država ugovornica može okončati ovaj Ugovor, diplomatskim putem, pisanom obaviješću o okončanju na ili prije tridesetog dana lipnja bilo koje kalendarske godine koja slijedi nakon razdoblja od pet godina od godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu.

U tom slučaju, Ugovor prestaje proizvoditi učinak:

a) u Vijetnamu:

(i) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, u pogledu iznosa isplaćenih ili uračunatih nerezidentima na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest; i

(ii) u pogledu drugih poreza za porezne godine koje počinju na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest; i

b) u Hrvatskoj:

(i) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na dohodak stečen na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je u kojoj je dana obavijest; i

(ii) u pogledu drugih poreza na dohodak, na poreze naplative za bilo koju poreznu godinu koja počinje na ili nakon prvog dana siječnja u kalendarskoj godini koja slijedi nakon one u kojoj je dana obavijest.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva izvornika u Zagrebu dana 27. srpnja 2018. na vijetnamskom, hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Vladu
Socijalističke Republike Vijetnama

Do Hoang Anh Tuan
zamjenik ministra financija

Za Vladu
Republike Hrvatske

dr. sc. Zdravko Marić
ministar financija